

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति आश्रमवाचनैलकं
परस्परं समागम्य यो धानां भरतर्षभ ॥ समागतास्ताः पितृभिर्भ्रातृभिः पतिभिः सुतैः ॥ १० ॥ मुदं परमिकां प्राप्य नार्यो दुःखमथात्यजन् ॥ एकां रात्रिं विहृत्यैव
ते वीरास्ताश्च योषितः ॥ ११ ॥ आमं च्यान्यो न्यमां श्लिष्यत तो जग्मुर्यथागतं ॥ ततो विसर्जयामास लोकां स्तान्मुनिपुंगवः ॥ १२ ॥ क्षणेना तर्हि ताश्चैव प्रेक्षता
मेव ते भवन् ॥ अवगात्स्य महात्मानः पुण्यां भागीरथीं नदीं ॥ १३ ॥ सरथाः सध्वजाश्चैव स्वानि वेदमानि भेजिरे ॥ देवलोकं ययुः केचि लोके चिद्वहसदस्तथा ॥ १४ ॥
केचिच्च वारुणलोकं केचि लोके चि लोके चि चैवाप्नुवन् ॥ ततो वैवस्वतं लोकं केचि चैवाप्नुवन् ॥ १५ ॥ राक्षसानां पिशाचानां केचि च्चाप्युत्तरां कुरुन् ॥ विचित्रगतयः स
र्वे यानवाप्यामरैः सह ॥ १६ ॥ आजग्मुस्ते महात्मानः सवाहाः सपदानुगाः ॥ गतेषु तेषु सर्वेषु सलिलस्थो महामुनिः ॥ १७ ॥ धर्मशीलो महतेजाः कुरुणां हितकृ
त्तथा ॥ ततः प्रोवाच ताः सर्वाः क्षत्रियानि हते श्वराः ॥ १८ ॥ यायाः पतिकृतान् लोकानिच्छुंति परमस्त्रियः ॥ ता जाह्नवी जलं क्षिप्रमवगाहं त्वतं द्रिताः ॥ १९ ॥ त
तस्तस्य वचः श्रुत्वा श्रद्धाधाना वरांगनाः ॥ श्वशुरं समनुज्ञाप्य विविशुर्जाह्नवी जलं ॥ २० ॥ विमुक्तमामानुषैर्देहैस्त तस्ता भर्तृभिः सह ॥ समाजग्मुस्तदा साध्व्यः स
र्वा एव विशांपते ॥ २१ ॥ एवंक्रमेण सर्वास्ताः शीलवत्यः पतिव्रताः ॥ प्रविश्य क्षत्रियामुक्ता जग्मुर्भर्तृसलोकतां ॥ २२ ॥ दिव्यरूपसमायुक्ता दिव्याभरणभूषिताः ॥
दिव्यमाल्यां वरधरायथासांपतयस्तथा ॥ २३ ॥ ताः शीलगुणसंपन्ना विमानस्थागतक्लमाः ॥ सर्वाः सर्वगुणोपेताः स्वस्थानं प्रतिपेदिरे ॥ २४ ॥ यस्य यस्य तु यः
कामस्तस्मिन्काले बभूवह ॥ तंतं विस्मृत्वा न्यसो वरदोधर्मवत्सलः ॥ २५ ॥ तच्छ्रुत्वा नरेवानां पुनरागमनं नराः ॥ जहृषुर्मुदिताश्चासन्नानादेशगता अपि ॥
॥ २६ ॥ प्रियैः समागमंते पांयः सम्यक् शृणुयान्नरः ॥ प्रियाणि लभते नित्यमिह च प्रेत्य चैव सः ॥ २७ ॥ इष्टवां धवसंयोगमनाया समनामयं ॥ यश्चैतच्छ्रावयेद्वि
द्वान् विदुषो धर्मवित्तमः ॥ २८ ॥ स यशः प्राप्नुयाद्धोके परत्र च शुभांगतिं ॥ स्वाध्याययुक्तमनुजास्तपोयुक्ताश्च भारत ॥ २९ ॥ साध्वाचारादमोपेतादाननिधू
तकल्मषाः ॥ ऋजवः शुचयः शांता हिंसानृतविवर्जिताः ॥ ३० ॥ आस्तिकाः श्रद्धाधानाश्च धृतिमंतश्च मानवाः ॥ श्रुत्वा श्रयमिदं पर्वद्ववाप्स्यंति परांगतिं ॥ ३१ ॥
इति श्री महाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वणि स्त्रीणां स्वस्वपतिलोकगमने त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ६३ ॥

ठीये भारतभा० त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ६३ ॥